

שאלת קנו

קץ הביחד

**קבוע כמשל – ובכלל...
עבודות מהשנים 85 – 94**

שאלת קנו (חבר קבוע גנ-شمואל) הוא בראש ובראשונה אמן מגיב. מגיב על סביבתו הקרכובה ועל זו הרוחקה. הוא אינו אديש לנעשה בחבל הארץ וועלם. קנו הוא אדם פוליטי שקובע עמדה ונלחם על דעותיו. ככהה, הוא מתרגם את אישיותו ופנימיותו והועתק אל יצירתיו.

הציבור הרחב מכיר יותר את שאלה קנו המאייר, הקריקטוריסט, המגב מעלה דפי העיתון, המוציא לאור חברות וספרים שהAMILה והאויר משלבים ומשלימים ביניהם, או המכricht על דעתו על גבי כרזות שהוא מפיק באופן עצמאי. שאל קנו עוסק ביצירותיו בנושאים הקומיים המשמעוניים והגורליים ביותר לאנושות. בנושאי מלחמה ושלום, חיים ומות, אהבה ופחד. למורות כובד ורצינות הנושאים, הם מבוטאים בכו קליל, בהומור, בקריצה שבובנית מלאת חיק. באהבה גדולה ובאופטimitiy רבתה.

לטורה קיים ניגוד בין התוכן לצורה. האמן ממשך בגישתו זרם שלם ביצירה היהודית לדורותיה שטיפלה בסבלות העם בחיק וחותמו, דבר שנען לה את הכה לעבר את יסורי הארץ.

בתערוכתו הנושאת את השם "קץ הביחד" מתיחס האמן לשינויים המתרחשים בקהילה הקיבוצית ככלל ובקיומו גנ-شمואל בפרט. חוסר הוודאות לגבי העתיד הקיבוצי, ההתרצות המתמדת אחרי פתרונות לקשיי הקהילה השיתופית, ניכור האדם בחברה שחרטה על דגליה את תיקן האדם, המפלט אל הנקה המשפחתי במקומות קידוש היחיד.

יצירתו של שאל קנו משופעת בפריטים – אובייקטים. כדי להבין ולפענה את יצירתו יש להתבונן בה מהפרט אל הכלל. להרכיב פריט אחר פריט עד שישולם הפאל שבסופו מגעים אל התמונה השלמה.

האובייקטים הם ברובם "סטראוטיפים". תימצאות מרכז של האובייקט. הם נתולי ייחוד אינדיבידואלי. הדמות היא סך הדמויות ברגע נתן. העץ הוא מודל סך העצים בפרדס או במטע. האוטו, הבית, הטנק הם לא יותר מסמל.

תערוכות קודמות:

■ שתי תערוכות בצוותא ת"א

■ גלריה "המצודה" קיסריה

■ תערוכות קבועות

... 25-26-27 ...
25-26-27, חמ"ם גן-אלון

25-26-27, גן-אלון גן-אלון

... 25-26-27, גן-אלון גן-אלון

גישה זו ברורה וモובנת באשר שאל קנו משדר בעבודותיו מסר ורעיון, וכשכה הוא משאיר רק את העיקר, החשוב. למילה הכתובה ביצירותיו של קנו משמעות כפולה: גם תכנית וגם אסתטית. המילה והמשפט מוחיבים את הבנת יצירתו של האמן כך שהמלל הוא חלק בלתי נפרד מהעבודה.

התיחסות אל יצירתו של שאל קנו מזכרת אמן אחד מדור אחר שעברו קשור לגן-שמואל. הכוונה לצייר יוו סימון ז"ל. שניהם ניחנו ברגשות חברותית ובמודעות פוליטית. (ואהא כרזותיו של סימון בשורת המפלגה) שניהם מטפלים באופן אונימי וסטריאוטיפי בדמותו ובأובייקטים. אצל שניהם יש ריבוי של פריטים, ההעיקרי נועד בגישה. סימון מתיחס לנושאי יצירתו בחומרה רבה, בדגש אינטנציאנלי מובהק שהושפ מרווח התקופה. שאל קנו לעומתו הוא כאמור חסיד וקליל ההומוריסטי ובחזקת "רק על עצמו לספר ידע".

יובל דניאל

ביחד מס. 19 ס"מ 65x50 טכניקה מעורבת על נייר

